

Onze nieuwe woonomgeving – deel 1

Het heeft lang geduurd: niet zoals gepland in de week na laetarezondag maar pas op de veertiende dag van de Mariamaand, de naamdag van de ijsheilige Bonifatius, zijn we erdoor gekomen. Die dag werden de laatste verhuisdozen uitgepakt: die met de santons voor de kerstkribbe en die met het bone china, het blanc de Chine, het fritporselein, het sèvres en de art-deco- en Koïsche vazen. Sindsdien wonen we hier in een cul-de-sac in De Zevenster, een fraai gelegen wijk met cottages ornés en reverbères, het shangri-la van Schilde, waarvan de inwoners het locofaulisme ‘rabauwen’ opgekleefd gekregen hebben. De contouren van een middeleeuwse wüstung zijn hier nog steeds herkenbaar.

Onze burens zijn van diverse pluimage. Links woont een man die zichzelf een zytholoog noemt, die het malthusianisme bepleit en het verzamelen van ballotins als hobby heeft. Op latere leeftijd is hij getrouwd met een gracieuse douairière met blauw bloed in haar aären, die in Zweden een slöjddiploma behaald heeft en basiskennis van het Volapük bezit. Hun dochter, die een kleur heeft als een bellefleur, draagt gaarne lacs d’amour. Ze doet ingenieursstudies en ‘s zaterdags balletteert ze. Hun zoon is een kungfufanaat, doet aan hathayoga en studeert Inuktitut, de taal van de Inuit. Hij heeft een uitgesproken filosofische overtuiging, maar hierover laat hij nooit zijn slont zien. Een soussie vervult bij hen de functie van tuinman. Als man van Zuid-Afrikaanse origine voelt hij zich in Schilde toch in zijn element. Hij leeft de hadith na. Hij is vorige maand een berg-Schot opgevolgd en verzorgt onder meer hun purperrudbeckia’s, araceeën en gaultheria’s. In een siervijver zwemmen koikarpers tussen shubunkins en claresses.

Wat verder bevindt zich de woning van Yanina Wickmayer, een kallipygisch tennisicoon met bobbed haar. Ze heeft me eens uitgelegd wat een bye is, wat we onder een bagel verstaan (niet de hardgebakken bagel die je bij de bakker vindt), wat een deuce, wat de betekenis van een qualifier is en waarvoor de afkorting WTA staat. Zich fit houden doet ze met behulp van callanetics en calisthenics. Haar eegade is als cytoloog verbonden aan een sevesobedrijf dat pyrofore stoffen opslaat en een zeventigtal arbeiders tewerkstelt.

Rechterover ons hebben we een uit Lobith afkomstig gezin met twee kinderen, soms gotspieuzen ossaarts. De aan Lymeborreliose lijdende vader, een ex-cabinetard, combineert stevast een pochetje in de borstzak met een bellbottom. Een tijdlang was hij ook accapareur van quincaille. De moeder is een naaister die bedreven is in het passepoileren. Hun zonen staan bekend als copoclefielen maar ze zijn ook bijzonder sportief: geregeld doen ze aan deadliften en trainen ze hun rugspieren met chin-ups.

Naast hen heeft zich een Surinaams echtpaar gesetteld dat dit jaar een bigiyari vierde. Naar aanleiding van dat feest hadden ze ons vergast op toastjes met tayerblad, vervolgens kwikwi met mango en als dessert bacovenpannenkoeken die ze op een antiek eenpitsstel klaargemaakt hadden. Terwijl de kinderen parkour speelden en kidlit

lazen, kwamen we te weten dat hun moedertaal het Saramaccaans is en dat ze in hun thuisland veel gebaarsd hadden. De clepsydra in hun woonkamer is een souvenir van hun reis naar Egypte, de foto met een dipylon van die naar Griekenland.